

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Epist. II. eidem Caio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

modo DEI dicatur
et universitatem in omnibus
D.Th. 1.p. q.1. a.1.
ens contrahem illud
lata omnia perire, & cu
riritate que notum
cognoscibilium,
tradicta esse divina no
natur, & inde posse
egam tradire.
icat hic, & cuncta
1.2.9.1.2.1. & 3. & 9.
4.7.

ad unum virtutem finis
ive laudare intentu.

Dicit ergo, quod ergo
nam Tertius seu
cundem rationes p
tatur à multis crea
am ad id quod vix
A., & hec convales
unicas, tam em
ina unius est similes
nquentes in ipsius co
arem contempla
est, quam per diuinu
mysterium Triumphi.

negationes deinceps
exsuscitarent min
turalia, & pernu
s, & quibus scimus
namen, & mun
torem. In ultro ac
n quantum nubilu

Quia Theologi, id est
fideolarum, quod enim
um deficit in re, ut
quibus in re iu
lectum, premissa
negationes, per quas
descinduntur. Primo
civatur, & conting
ia sunt illi coemant
mus DEI non esse
le, aut conceper
re pergit per annu
per omnes credi
negatus Deus, & cog
nationem, & cog
nitione, anima re
stet, anima re

DEO conjungitur ascendendo per negatio
nes in ultimis rerum, id est, in supremis
finibus universaliorum & excellentiarum crea
turarum. Et quidem conjunctio anima ad
DEUM si, in quantum nobis possibile est
nunc DEO conjungi. Non enim conjungit
ur in praesenti intellectus noster DEO, ut
eius essentiam videat, sed ut cognoscat de
DEO, quid non est. Unde haec conjunctio
noltri ad DEUM, quæ nobis est in hac
vita possibilis, perficitur, quando deveni
mus ad hoc, quod cognoscamus cum esse supra
excellentissimas creaturas.

Concludit D. Thomas expositionem hujus *Conclusio*
Libri de divinis nominibus humiliiter dicens: *D.Thom.*
Et nos post expositionem dictorum B. Diony
si longe ab ejus intellectu deficientes, corrigi
de non recte dictis postulamus. Si qua autem
bene dicta sunt, referenda sunt gratia bonoru
rum omnium largitoris, qui est Trinus, & Unus
DEUS, vivens, & regnans per omnia secula
seculorum. Amen.

Nota conjunctionem cum DEO in hac vita *Natura*
non esse, ut ejus essentiam videamus, sed ut *dam*
cognoscamus de DEO quid non sit. V. Refo
lut. 43.

EPISTOLÆ

S. DIONYSII AREOPAGITÆ EPISC. ET MART.

Quas etiam pro documentis mysticis possiu
mus accipere.

EPISTOLA I.

Cajo Monacho.

Quæ potest esse documentum 77.

In hac Epistola dicit S. D. ignorationem
DEI, quam tradiderat in Mytil. T. non esse
sicut tenebras, quæ abolentur lumine, aut
sicut ignorantiam, quæ cognitione tollitur:
sed quanto quis majorem habet rerum no
ticiam, ac lucem, seu veritatis cognitionem;
tanto magis ignota cerneret illa,
quæ de DEO loquuntur: non enim lumi
ne, vel cognitione manifestantur, sed potius
latent. Quia ergo tota ista epistola documen
tum mysticum est, dividetur in sequentes pro
positiones.

1. Hæc superlate, & non privanter accipi
enda sunt.

2. Si quis viso DEO cognovit id quod vi
dit, nequam ipsum vidit, sed aliquid è re
bus ejus quæ existunt & cognoscuntur.

3. Deus autem supra mentem & substan
tiæ manens, per hanc ipsam negationem cog
nitionis, & essentie; & supra substancialm exi
stit, & supra mentem cognoscitur.

4. Illa perfectissima in bonam partem ig
noratio, notitia est ejus, qui est supra omnia,
quæ in cognitione cadunt.

Circa primam, vide quæ diximus ad cap. 1.
Theol. M.q.1.

Circa secundam, dubitabilis quomodo videns
DEUM non cognoscet quod videt: cum sit
idem videre, & cognoscere? Resp. cum D.
Thom. 3.p. q. 92. art. 1. ad 3. & 4. Dionysium
non loqui de visione DEI in patria, sed de cog
nitione DEI in via: in via autem vel videmus
DEUM per affirmationem, concipiendo ipsum
ad modum rerum creatarum seu per formas ea
rum; vel videmus DEUM per negationem &
ablationem, ut dictum est in lib. de Theol. myst.
fere per totum. Vide ergo DEUM per affir
mationem & positionem, et cognoscere aliquid

Thom. à Iesu Oper. Tom. II. folio 2. manu

positivum & positive; quod autem sic cognos
citur est aliquid creatum, ad cuius similitudi
nem videmus DEUM, unde nec illum videmus
in se, nec cognoscimus sicut est. Videre autem
eum per negationem, potius est non videre, nec
cognoscere, sed potius conjungimur eo ut igno
rato: & hic est perfectior modus videndi &
cognoscendi DEUM in hac vita: quia falso
cognoscimus ipsum excedere omnia cognosci
bilia. De quibus vide superius dicta ad cap. 1.
maxime q.7.9.10.14.20. &c.

Circa tertiam, quomodo DEUS sit supra
mentem, & supra substancialm, diximus M. T.
q.1. 37.39 &c.

Circa quartam, quomodo ignoratio sit cog
nitio? pater ex dictis de cognitione per nega
tionem: ignoratio enim quid sit DEUS, cog
noscimus falso esse aliquid excedens omnia
cognita.

De hoc documento V. Resolut. 41.42.43.

EPISTOLA II.

& docum. 78.

Eidem Cajo Monacho.

In hac epist. querenti Cajo, quomodo DEUS
sit supra principium divinitatis, & bonitatis?
Quod S.D. dixerat, & etiam explicituerat in lib.
de div. nom. maxime cap. 11. Respondet se non
loqui de divinitate & bonitate, quæ sunt essen
tia DEI, sed de dono ejus (nempe gratia) per
quod deificamur, & bonificamur.

Si quæras, quare non sufficiat ei dicere prin
cipium gratia, seu divinitatis participata, sed

supra principium? pater responsio ex dictis de
T. M. q. 2. est enim principium, sed est supra
principium ut à nobis cognoscitur.

Si autem quæras, quomodo gratia sit divini
tas participata, ut nos deificet? Hoc pertinet ad

Scholasticos, & de hac materia agnoscere cum D.

Th. 1.2.q. 110.2.3. & 4. & q. 112.2.1. & q. 113.

2.9. & q. 114.2.3 & 2.2.q. 19.2.7. & aliis pluri
bus locis: V. Resolutionem 42.

Ccc

EPISTO-